

21. 7. 2006

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Odpovědnost provozovatele ubytovacích služeb za škodu způsobenou na vnesených věcech

Občanský zákoník upravuje svým ustanovením § 433 a násl. zvláštní, specifický druh odpovědnosti, a to odpovědnost za škodu způsobenou na vnesených nebo odložených věcech. Za tuto škodu jsou odpovědni pouze osoby splňující následující předpoklady stanovené zákonem. Za škodu způsobenou na vnesených nebo odložených věcech je odpovědný:

- Provozovatel poskytující ubytovací služby
- Provozovatel jakékoliv činnosti s níž je zpravidla spojeno odkládání věcí
- Provozovatelé garáží a podniků podobného druhu

Z právě uvedeného vymezení je zřejmé, že odpovědnost za škodu způsobenou na vnesených nebo odložených věcech mají osoby, pro něž je charakteristické, že v souvislosti s využíváním jejich služeb odkládá zákazník své věci, kdy zároveň nemá možnost nebo není pravidle, aby nad nimi vykonával neustálý dohled za účelem jejich ochrany před vznikem případné škody. Proto byla zákonem přenesena odpovědnost za škodu na těchto věcech na provozovatele příslušných zařízení nebo činností.

Níže v tomto textu bude pojednáno o odpovědnosti provozovatelů ubytovacích služeb, jimiž se rozumí provozování činnosti, při níž dochází k nabídce ubytování bez ohledu na dobu trvání využívání této služby zákazníkem. Odpovědnost za škodu na vnesených nebo odložených věcech má potom jak provozovatel krátkodobého ubytování, tak i provozovatel zařízení, kde lze ubytování sjednat jen na dobu delší. Pro vznik odpovědnosti není rovněž podstatné, zda odpovědná osoba provozuje ubytovací služby na základě živnostenského či jiného oprávnění. Odpovědnost vznikne dokonce i osobě, která by provozovala ubytovací služby bez jakéhokoliv podnikatelského oprávnění.

Pro vznik odpovědnosti na straně provozovatele ubytovacích služeb je podstatné, aby škoda vznikla na věcech jež byly do ubytovacího zařízení vneseny fyzickou osobou vyživající těchto služeb nebo vneseny sice jinou osobou, avšak ve prospěch osoby, jež je v zařízení ubytována. Stejně tak je nutno upozornit na skutečnost, že odpovědnost provozovatele ubytovacích služeb nevznikne v případě, kdy by ke škodě na vnesené věci došlo i jinak. To by mohlo být splněno například u rychle se kazícího zboží, k jehož degradaci či úplnému zničení by došlo bez ohledu na to, zda by do ubytovacího zařízení bylo vneseno či nikoliv.

Provozovatel ubytovacího zařízení odpovídá pouze za škodu, jež vznikne na vnesených věcech, kterými se rozumí veškeré věci přinesené do prostor určených k ubytování nebo k jejich odložení, případně byly provozovateli předány do úschovy. Z vedeného je zřejmé, že provozovatel se nemůže své odpovědnosti zprostit tvrzením, že neodpovídá za škodu na věci, neboť tato nebyla odložena přímo v hotelovém pokoji, ale na jiném místě k jejímu uložení určeném. Z tohoto důvodu proto odpovídá například provozovatel horského hotelu za škodu na lyžařských potřebách uložených v tzv. lyžárně, což je bezpochyby místo určené k uložení těchto věcí.

Mimo běžných, standardních věcí, jež jsou ubytovanými osobami nebo v jejich prospěch vnášeny (tedy např.: oblečení, zavazadla atp.) odpovídá provozovatel i za věci větší hodnoty vnesené v souvislosti s využíváním ubytovacích služeb. Zákon zde výslovně zmiňuje klenoty, peníze a jiné cennosti. V tomto případě je však odpovědnost provozovatele ubytovacích služeb omezena pouze do výše 5.000,-Kč. Právě uvedené však neplatí v případě, kdy ke škodě na těchto věcech vyšší hodnoty došlo z důvodu provozovatelova jednání nebo jednání jeho zaměstnanců, kdy výše peněžní částky limitující odpovědnost provozovatele není omezena a tento tak odpovídá až do skutečné výše vzniklé škody.

Odpovědnosti za škodu na vnesených věcech se provozovatel ubytovacího zařízení nemůže žádným způsobem vzdát. Neplatné jsou tak jakákoliv jeho písemná prohlášení umístěná v prostorách, kde je ubytování poskytováno, stejně jako jakékoliv dohody, případně uzavřené mezi provozovatelem a jeho zákazníkem.

Dojde-li už ke vzniku škody na vnesených věcech, je předně třeba vyrozumět provozovatele o této skutečnosti a zejména uplatnit u něj nárok na náhradu této škody. Lhůta pro splnění tohoto požadavku je však relativně krátká a činní pouze 15 dní, jejichž běh počne běžet dnem, kdy se poškozená osoba o vzniku škody dozví. Nárok na náhradu škody předkládaný provozovateli ubytovacího zařízení by měl vždy obsahovat skutečnosti rozhodující pro vznik tohoto nároku, tedy zejména označení věcí, jakož i rozsahu a druhu škody, která na nich vznikla, čas a místo vzniku škody atp. Přestože zákon nevylučuje, aby byl nárok na náhradu škody u provozovatele ubytovacích zařízení uplatněn ústně, nezbyvá než doporučit jeho písemnou formu, a to z důvodu usnadnění případné prokázání splnění této povinnosti při soudním řízení.

Mgr. Jiří Brož
Právník
[ROWAN LEGAL](#)

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Postoupení pohledávky na výživné jako novinka právní úpravy účinné od 1. 1. 2026](#)
- [Jak zahájit provoz mezinárodní letecké linky do České republiky \(EU\): právní požadavky pro](#)

[aerolinky ze třetích zemí](#)

- [Mimořádné vydržení a vývoj judikatury Nejvyššího soudu](#)
- [Preventivně-sankční funkce náhrady nemajetkové újmy za porušení osobnostních práv pohledem Ústavního soudu](#)
- [Odštěpný závod zahraniční společnosti optikou NIS2: Jak správně určit velikost podniku?](#)
- [Zápis ochranné známky bez komplikací. Klíčem k úspěchu je kvalitní předběžná rešerše](#)
- [Zneužití práva na přístup podle GDPR](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 31. - létající pořizovatel ve světle nového stavebního zákona](#)
- [Právní povaha sítě elektronických komunikací - režim náhrady škody](#)
- [Náhrada ušlého nájemného při předčasném ukončení nájemní smlouvy na nebytové prostory](#)
- [Jak fungují plánovací smlouvy v reálných situacích \(2. díl\)](#)